

360

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 28 sierpnia 1951 r.

w sprawie zapobiegania powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów w budynkach oraz na budowach.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 51) zarządza się, co następuje:

§ 1. Właściciele, użytkownicy i zarządzający nieruchomościami zabudowanymi są obowiązani:

- 1) zabezpieczyć wszelkie znajdujące się w zewnętrznych ścianach budynków oraz w dachach nie oszklone otwory — siatką drucianą o wymiarach oczek $2,5 \times 10$ mm,
 - 2) wykonać instalacje piorunochronne na budynkach, w których magazynowane są lub czasowo przechowywane materiały wybuchowe lub płyny łatwopalne oraz na budynkach publicznych, kominach i wieżach wzniesionych ponad przeciętną wysokość budynków w danej miejscowości, jak również na innych publicznych budynkach specjalnych, przemysłowych i rolnych posiadających szczególne znaczenie dla gospodarki narodowej,
 - 3) utrzymywać w należyтым stanie urządzenia wodne zainstalowane na nieruchomości oraz swobodny dostęp i dojazd do tych urządzeń, jak również do wszystkich budynków,
 - 4) utrzymywać w należyтым stanie wymieniony w § 4 sprzęt pożarniczy i nie dopuszczać do używania tego sprzętu do celów gospodarskich,
 - 5) naprawiać bez zwłoki uszkodzone kominy i wszelkie przewody dymne,
 - 6) dopilnowywać okresowego wycieru kominów,
 - 7) przestrzegać zamykania drzwi wejściowych na strychy i do piwnic, jak również przechowywania kluczy do tych drzwi w oznaczonym stałym miejscu,
 - 8) dopilnowywać ścisłego przestrzegania przepisów w zakresie bezpieczeństwa pożarowego we wszelkiego rodzaju zakładach pracy, składach oraz magazynach, znajdujących się na terenie zarządzanej nieruchomości,
 - 9) przestrzegać wszelkich przepisów obowiązujących w zakresie ochrony przeciwpożarowej.
- § 2. 1. Kierownicy zakładów pracy podległych organom gospodarki narodowej, w których zorganizowana jest służba ochrony przeciwpożarowej, obowiązani są wydać w porozumieniu z organami tej służby oraz z wojewódzką komendą straży pożarnych — w oparciu o wytyczne, które ustali Komenda Główna Straży Pożarnych — instrukcje o ochronie przeciwpożarowej zakładu pracy. Wojewódzkie komendy straży pożarnych mogą przekazać swe uprawnienia w zakresie uzgodnienia instrukcji przeciwpożarowych powiatowym komendom straży pożarnych.
2. W zakładach pracy nie objętych ust. 1 instrukcje przeciwpożarowe wydają w oparciu o wytyczne, które ustali Komenda Główna Straży Pożarnych, kierownicy zakładów pracy w porozumieniu z powiatową komendą straży pożarnych.
3. Instrukcje, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny być wywieszane w zakładzie pracy na widocznym miejscu, a ich odpisy powinny być przesłane do powiatowej (miejskiej) komendy straży pożarnych.
- § 3. We wszelkiego rodzaju budynkach i na przyległych do budynków terenach zabrania się dokonywania takich czynności, które mogą obniżyć stopień bezpieczeństwa przeciwpożarowego, a w szczególności:
- 1) przechowywania i gromadzenia na strychach oraz w innych nie przeznaczonych do zamieszkiwania częściach budynków mieszkalnych, posiadających nieogniotrwałą podłogę lub strop i konstrukcję dachową, jakichkolwiek przedmiotów i materiałów łatwopalnych; prezydya gminnych (miejskich) rad narodowych mogą zezwalać na odstępstwa od powyższego przepisu, jeżeli szczególne warunki tego wymagają, nakładając jednocześnie — stosownie do wytycznych Komendy Głównej Straży Pożarnych — odpowiednie obowiązki mające na celu zabezpieczenie przed groźbą powstania pożaru,
 - 2) gromadzenia w korytarzach piwnicznych oraz na klatkach schodowych jakichkolwiek przedmiotów w sposób utrudniający przejście,
 - 3) gromadzenia pod zewnętrznymi ścianami budynków materiałów łatwopalnych,
 - 4) magazynowania w pomieszczeniach nieogniotrwałych i nie oddzielonych ogniotrwale od sąsiednich pomieszczeń płynów łatwopalnych w ilościach przekraczających ilości ustalone właściwymi przepisami,
 - 5) kasowania istniejących zapasowych wyjść na zewnątrz budynków, chyba że jest to nakazane przez właściwe władze,
 - 6) urządzania w budynkach mieszkalnych warsztatów i wytwórni, w których przy produkcji występują materiały łatwopalne lub wybuchowe,
 - 7) pozostawiania w zakładach pracy czyściwa do maszyn oraz natłuszczonych szmat bez zabezpieczenia ich w szczelnie zamykanych naczyniach blaszanych,
 - 8) gromadzenia w tartakach, stolarniach i innych zakładach obróbki drewna wiórów i trocin ponad produkcję dzienną,
 - 9) ustawiania stogów i stert w odległości mniejszej niż 100 m od budynków; jeżeli położenie nieruchomości nie zezwala na zachowanie powyższej odległości — może być ona zmniejszona, z tym jednak, że stóg względnie sterta powinny być w tych przypadkach ustawione w punkcie, który ze względu na wymiary nieruchomości odległy jest najdalej od budynku, jednak znajduje się nie bliżej niż w odległości 30 m,
 - 10) palenia tytoniu oraz używania ognia odkrytego na strychach i w piwnicach oraz w tych zabudowaniach gospodarskich, w których istnieje możliwość spowodowania pożaru od otwartego ognia, jak również w zakładach pracy w miejscach ustalonych przez kierownictwo zakładu w porozumieniu z właściwymi organami służby pożarniczej,
 - 11) rzucania nie zgaszonych niedopałków papierosów i zapalek do koszu na odpadki,
 - 12) wysypywania popiołu i żarzących węgla w odległości mniejszej niż 30 m od budynków drewnianych lub materiałów palnych oraz pozostawiania popiołu i węgla bez przesypania ziemią,
 - 13) ustawiania piecyków żelaznych na podłogach drewnianych nie zabezpieczonych ogniotrwale oraz w pobliżu ścian nieogniotrwałych i nie zabezpieczonych,
 - 14) przeprowadzania przez nie zabezpieczone ogniotrwale ściany i dachy z materiałów palnych blaszanych przewodów dymowych oraz nie zaopatrzonych w iskrochron i nie wyprowadzonych ponad dach,
 - 15) urządzania wędzarni na poddaszach lub w komór-

- kach gospodarskich o konstrukcji nieogniotrwalej oraz suszarni w pomieszczeniach o takiej konstrukcji,
- 16) palenia ognisk, spalania śmieci i odpadków w obrębie budynków drewnianych lub w pobliżu materiałów łatwopalnych, rozgrzewania smoły i asfaltu w kotłach nie zaopatrzonych w pokrywę oraz w łopate, bez uprzedniego przygotowania piasku do gaszenia i w odległości mniejszej niż 10 m od budynków ogniotrwalej, a 30 m od budynków drewnianych,
 - 17) pozostawiania dzieci w okolicznościach umożliwiających im wzniesienie ognia,
 - 18) prania odzieży w benzynie, zmywania podłogi benzyną, dokładania karbidu do lamp acetylenowych przy płomieniu, dolewania nafty do palących się lamp naftowych, posługiwanie się zapalonymi świecami nie osadzonymi w lichtarzach z niepalnego materiału oraz domowego przyrządzania na ogniu pasty do podłóg,
 - 19) ustawiania sprzętów domowych i suszenia odzieży w odległości mniejszej niż 1 m od otworów palenisk, piecyków żelaznych, drzwiczek wycierowych oraz blaszanych rur dymowych,
 - 20) umieszczania nie zabezpieczonych lamp i latarni na paliwa płynne w odległości mniejszej niż:
 - a) 20 cm od drewnianych ścian nie zabezpieczonych względnie 10 cm od drewnianych ścian zabezpieczonych,
 - b) 70 cm od sufitu drewnianego otynkowanego, a 100 cm od sufitu drewnianego nie otynkowanego;
 odległości powyższe mogą być zmniejszone o połowę, jeżeli lampy względnie latarnie posiadają osłonę z materiału niepalnego,
 - 21) zawieszania przewodów elektrycznych bezpośrednio na hakach lub gwoździach, zamaczania przewodów elektrycznych, włączania kucharek, grzejników i żelazek elektrycznych bez ustawiania ich na ogniotrwalej podstawach oraz pozostawiania ich po włączeniu bez należytego nadzoru, owijania żarówerek papierem lub tkaniną oraz dokonywania napraw i przeróbek instalacji i urządzeń elektrycznych przez osoby nie posiadające do tego właściwych uprawnień oraz naprawiania korków (bezpieczników) i stopiek; przepalone bezpieczniki należy po uprzednim usunięciu uszkodzenia instalacji elektrycznej zastąpić nowymi,
 - 22) włączania jednocześnie do sieci elektrycznej tylu urządzeń ogrzewniczych i oświetleniowych, których jednoczesne działanie może wywołać przeciążenie sieci i zapalenie się przewodów elektrycznych,
 - 23) spawania przedmiotów na stołach i na podłogach nie zabezpieczonych ogniotrwale,
 - 24) przechowywania w jednym pomieszczeniu butli z tlenem łącznie z butlami acetylenu lub wodoru, jak również innych substancji, których powinowactwo chemiczne może spowodować zapalenie się lub wybuch,
 - 25) przechowywania butli ze sprężonymi i skroplonymi gazami bez należytego zabezpieczenia przed wstrząsami mechanicznymi i działaniem promieni słonecznych,
 - 26) przechowywania płynów łatwopalnych nawet w małych ilościach w pobliżu palenisk, piecyków żelaznych, drzwiczek wycierowych i blaszanych rur dymowych,
 - 27) przechowywania wapna palonego w pomieszczeniach wilgotnych i w pobliżu materiałów palnych,
 - 28) przechowywania karbidu w wilgotnych i nieprzewodnych pomieszczeniach,
 - 29) gaszenia wodą palącej się benzyny i olejów lub palącego się pomieszczenia, w którym magazynowany jest karbid.
- § 4. 1. Właściciele i użytkownicy budynków obowiązani są zaopatrzyć budynki w odpowiedni sprzęt ułatwiający zwalczanie pożarów, jak bosaki, siekiery, łopaty, siatki kominowe, tłumice, drabiny, beczki z wodą, skrzynie z piaskiem, łomy, wiadra, liny, gaśnice oraz środki alarmowe.
2. Zestawy sprzętu, który powinien się znajdować na poszczególnych nieruchomościach lub ich zespołach, jak również termin zaopatrzenia tych nieruchomości lub ich zespołów w sprzęt oraz termin wybudowania urządzeń wodnych określają na wniosek powiatowych komend straży pożarnych — w oparciu o wytyczne Komendy Głównej Straży Pożarnych — prezydya gminnych (miejskich) rad narodowych w zależności od miejscowych warunków.
3. Przepis ust. 2 nie dotyczy zakładów pracy, w których zorganizowana jest własna służba ochrony przeciwpożarowej. W zakładach tych zestawy sprzętu przeciwpożarowego ustala — w oparciu o wytyczne Komendy Głównej Straży Pożarnych — władze przełożone tych zakładów w porozumieniu z wojewódzką komendą straży pożarnych.
- § 5. Przepisy rozporządzenia niniejszego nie naruszają postanowień szczególnych regulujących warunki bezpieczeństwa przeciwpożarowego w pomieszczeniach, budynkach i zakładach specjalnych oraz na budowach, wymagających odrębnego uregulowania zabezpieczenia przed groźbą pożaru.
- § 6. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie dotyczą nieruchomości pozostających pod zarządem wojska lub przez wojsko zajmowanych. Zapobieganie powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów w tych nieruchomościach normują przepisy wydane przez Ministra Obrony Narodowej.
- § 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: *K. Mijal*

Prenumerata Dziennika Ustaw R. P. wynosi: z załącznikami — rocznie zł 60.—, półrocznie zł 36.—, bez załączników — rocznie zł 45.—, półrocznie zł 27.—. Prenumeratę Dziennika Ustaw R. P. przyjmuje się na okres co najmniej półroczny (od I.I i od I.VII). Prenumeratę przyjmuje Administracja Wydawnictw P. R. M. w Warszawie, ul. Bracka 20a oraz Punkt Sprzedaży w Łodzi, ul. Nowotki 21 (gmach Sądu Hipotecznego). Konto czekowe P. K. O. Warszawa Nr I-1999/416.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnoszą do Administracji Wydawnictw P. R. M. (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Redakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedm. 46/48.
Administracja: Administracja Wydawnictw P. R. M. ul. Bracka 20a.

Flotowano z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukar. Ministerstwa Sprawiedl. w Warszawie, ul. Nowowiejska 6.